Lietas Nr. C30687016
Lietas arhīva Nr. C-0077-17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Alūksnē, 2017.gada 9.februārī

Alūksnes rajona tiesas
tiesnese A.Strupule
rakstveida procesā izskatīja civillietu ***Akciju sabiedrības "/Nosaukums/"*** maza apmēra prasībā pret ***/pers. B/*** par naudas piedziņu un

konstatēja

Prasītāja 2016.gada 8.augustā cēlusi Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju par naudas piedziņu.

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2016.gada 9.augustā pieņemts lēmums par pieteikuma pieņemšanu un civillietas ierosināšanu.

Pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas ierosinājuma, saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.[1]panta pirmo daļu, Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētāja 2016.gada 5.oktobrī nolēmusi šo lietu nodot izskatīšanai Alūksnes rajona tiesai (lietas 36.lapa).

Prasības pieteikumā norādīts, ka maksātnespējīgā AS "/Nosaukums1/" (pirms reorganizācijas - AS "/Nosaukums/") bija zemes nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra Nr. /numurs A/, īpašnieks. Nekustamajā īpašumā tā kopīpašnieku starpā ir noteikta dalīta lietošanas kārtība. Prasītāja valdījumā esošā zemes īpašuma daļa tiek lietota un izmantota dzīvojamo ēku ar adresēm: adresesuzturēšanai un apsaimniekošanai. Sagatavojot ēkas privatizācijai, Jelgavas pilsētas pašvaldība ir iesniegusi Valsts zemes dienestā apstiprināšanai ēkas uzturēšanai nepieciešamo zemes gabalu robežu plānus, apstiprinot ēkas /adrese/uzturēšanai funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu – 4930 m^2 platībā.

/pers. B/ laikā no 16.04.2011. līdz 31.12.2015. ir bijis dzīvokļa īpašuma /adrese/, īpašnieks.

No minētā secināms, ka lietā pastāv likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.pantā paredzētie apstākļi, t.i. zeme un uz tās esošā dzīvojamā māja ir patstāvīgi īpašuma tiesību objekti. Līdz ar to zemes un ēkas īpašnieku starpā pastāv t.s. "zemes piespiedu nomas tiesiskās attiecības".

Starp zemes īpašniekiem un ēkas dzīvokļu īpašniekiem, tostarp, atbildētāju, pastāv zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības, kuras regulē likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12. panta 2[1]daļa un likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. un 54. pants, kur abas līguma būtiskās sastāvdaļas ir noteiktas - nomas maksa ar likumu un nomājamā platība ar administratīvo aktu. Rakstveida līguma noslēgšana pušu starpā nav nepieciešama, jo likumiskā (piespiedu) noma pastāv bez pušu gribas izteikuma un bez parakstītiem līgumiem *(sal. sk. Senāta lielas SKC-71/2009 un SKC- 43/2011, K. Torgāns, Saistību tiesības, TNA, R., 2014, 347. lpp.).* Pušu starpā nav panākta vienošanās ne par nomājamās platības maiņu, ne par zemes nomas maksu, kas būtu atšķirīga no likumā noteiktās, secīgi dzīvokļa īpašuma īpašniekam ir jāmaksā nomas maksa 6% apmērā no zemes kadastrālās vērtības gadā un (laikā no 01.01.2010.-31.12.2014.) jākompensē nekustamā īpašuma nodoklis atbilstoši tam piederošajām ēkas domājamām daļām par to zemes gabala daļu, kas noteikta kā funkcionāli nepieciešamā, ēku nododot privatizācijai.

Civillikuma 1069.pants noteic, ka visiem kopīpašniekiem samērā ar viņu daļu ir jānes izdevumi, kas gulstas uz kopējo lietu. Civillikuma 1071.pants noteic, ka uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām. Tādējādi katram dzīvokļa īpašniekam ir jāveic zemes nomas maksas samaksa atbilstoši tam piederošajām daudzdzīvokļu ēkas domājamām daļām. Civillikuma 1838.pants nosaka, ka samaksas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Prasītājam, neskatoties uz atbildētājam nosūtītajiem rēķiniem un piedāvājumiem slēgt vienošanos par zemes nomas maksas samaksu, nav izdevies vienoties par strīda izskatīšanu ārpustiesas kārtībā. Tāpēc prasītājs esot spiests celt prasību pret atbildētāju tiesā.

Norādīts, ka pirms vēršanās tiesā prasītāja un atbildētāja strīda risināšanai nav izmantojušas mediāciju.

Pamatojoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktu, 54.panta pirmo daļu, likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta 2.[1]daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.[4]panta ceturto, piekto daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu, Civillikuma 1069., 1071., 1838., 2141., 2142.pantu, prasītāja lūdz tiesu:

- piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai pamatparādu – zemes nomas maksu 204,00 EUR apmērā, pievienotās vērtības nodokli 42,84 EUR apmērā un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas parādu 31,56 EUR apmērā par laiku no 2011.gada 16.aprīļa līdz 2015.gada 31.decembrim, kopā 278,40 EUR, kā arī tiesāšanās izdevumus to faktiskajā apmērā;
- noteikt prasītājas tiesības saņemt no atbildētāja 6% no piedzītās summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Prasītāja nav lūgusi lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

Alūksnes rajona tiesā 2017.gada 7.februārī no prasītājas pārstāvja saņemts iesniegums (lietas 47.-48.lapa), kur norādīts, ka pēc prasības iesniegšanas tiesā, atbildētājs daļēji apmierinājis prasītājas prasījumu, veicot zemes nomas maksas samaksu 50,00 EUR apmērā. Pārējā daļā prasītājas prasījumu neesot apmierinājis. Ņemot vērā minēto, prasītāja samazina prasījumu apmēru un lūdz tiesu:

- piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai pamatparādu – zemes nomas maksu, pievienotās vērtības nodokli un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas parādu par laika periodu no 2011.gada 16.aprīļa līdz 2015.gada 31.decembrim, kopā 228,40 EUR, kā arī tiesāšanās izdevumus to faktiskajā apmērā;
- noteikt prasītājas tiesības saņemt no atbildētāja 6% no piedzītās summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa 2016.gada 12.augustā nosūtījusi atbildētājam uz deklarēto dzīvesvietas adresi (dati no VMIS lietas 43.lapā) prasības pieteikuma norakstu un paskaidrojuma veidlapu (lietas 33.lapa).

Atbildētājs līdz Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas noteiktajam termiņam 2016.gada 12.septembrim paskaidrojumu tiesā nav iesniedzis. Prasības summas apmēru un aprēķinu nav apstrīdējis, lietas iztiesāšanu tiesas sēdē nav lūdzis.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1]panta pirmās daļas 3.punktu, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā, izņemot tā devītajā daļā paredzēto gadījumu, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta

saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu, bet otrā daļa paredz, ka, tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi, deklarācijā norādīto papildu adresi, fiziskās personas norādīto adresi saziņai ar tiesu vai juridiskās personas juridisko adresi un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu. Prezumpciju, ka dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no to nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu, vai trešajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar elektroniskā pasta sūtījumu, adresāts var atspēkot, norādot uz objektīviem apstākļiem, kas neatkarīgi no viņa gribas bijuši par šķērsli dokumentu saņemšanai norādītajā adresē *(redakcijā, kas bija spēkā līdz 2016.gada 31.decembrim)*.

Tādēļ tiesa uzskata, ka atbildētājs par prasību ir informēts un lietu var izskatīt rakstveida procesā.

Alūksnes rajona tiesa 2016.gada 11.novembrī nosūtījusi pusēm, tajā skaitā atbildētājam uz deklarēto dzīvesvietas adresi, tiesas paziņojumu par to, ka lieta tiks izskatīta rakstveida procesā un sprieduma norakstu varēs saņemt no 2017.gada 9.februāra (tiesas paziņojums lietas 44.lapā).

Pārbaudījusi pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma prasītājas samazinātajā apmērā.

No Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra lēmuma (lietas 48.-49.lapa) un publikācijas oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" Nr.161(5733) izdrukas (lietas 47.lapa) redzams, ka AS "/Nosaukums 1/" nosaukums mainīts uz AS "/Nosaukums/".

Atbilstoši likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 14.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajam atzīstams, ka zeme un uz tās esošā daudzdzīvokļu māja ir patstāvīgi īpašuma tiesību objekti.

Lietā nepastāv strīds, ka prasītāja bija nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra Nr. /numurs A/, īpašnieks (lietas 6.-8., 9., 10.lapa). Nekustamajā īpašumā tā kopīpašnieku starpā noteikta dalīta lietošanas kārtība. Prasītāja valdījumā esošā zemes īpašuma daļa tiek lietota un izmantota dzīvojamo ēku ar adresēm: /adreses/uzturēšanai un apsaimniekošanai. Sagatavojot ēkas privatizācijai, Jelgavas pilsētas pašvaldība ir iesniegusi Valsts zemes dienestā apstiprināšanai ēkas uzturēšanai nepieciešamo zemes gabalu robežu plānus, apstiprinot ēkas /adrese/, uzturēšanai funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu – 4930 m^2 platībā (lietas 12.-15., 17.-22.lapa).

No lietas 16.lapā esošā Jelgavas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Jelgavas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs B/redzams, ka ar kadastra Nr./numurs C/reģistrētā dzīvokļa /adrese/, īpašnieks no 2011.gada 16.aprīļa līdz 2015.gada 31.decembrim ir bijis atbildētājs.

Ar lietas 11.lapā esošo 2012.gada 18.decembra Līgumu par kopīpašuma lietošanas kārtību un apsaimniekošanu pierādīts, ka kopīpašnieku vienošanās pilnvarojums kopīpašnieku vietā un vārdā celt prasības par zemes nomas maksas parādu piedziņu un saņemt zemes nomas maksu ir dots kopīpašniekam – prasītājai.

No likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta 2.[1] daļas izriet, ka starp pusēm pastāv zemes likumiskās nomas attiecības, un zemes nomas maksa nosakāma 6 procenti gadā no zemes kadastrālās vērtības. Minētā norma (redakcija, kas bija spēkā strīdus periodā no 2011.gada 16.aprīļa līdz 2015.gada 31.decembrim) papildus noteica, ka papildus nomas maksai nomnieks, sākot ar 2010.gada 1.janvāri, kompensē iznomātājam nekustamā īpašuma nodokļa par zemi maksājumu.

Atbilstoši likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktam, privatizētā objekta īpašnieka pienākums ir slēgt zemes nomas līgumu vai pilnvarot dzīvojamās mājas pārvaldītāju un apsaimniekotāju slēgt zemes nomas līgumu ar tā zemes gabala īpašnieku – fizisko vai juridisko personu – uz kura atrodas privatizētais objekts. Minētā likuma 54.panta pirmajā un otrajā daļā noteikts, ka zemes gabala īpašniekam ir pienākums noslēgt zemes nomas līgumu ar privatizētā objekta īpašnieku. Zemes gabala nomas maksu nosaka, pusēm rakstveidā vienojoties. Ja puses nevar vienoties, zemes gabala nomas maksa privatizētā dzīvokļa un mākslinieka darbnīcas īpašniekam nosakāma 6 procenti gadā no zemes kadastrālās vērtības. Privatizētā dzīvokļa un mākslinieka darbnīcas īpašnieks kompensē zemes īpašniekam nekustamā īpašuma nodokļa par zemi maksājumu.

Lietā nav strīda, par to, ka starp pusēm rakstveida līgums par zemes nomu nav noslēgts. Tiesa ņem vērā judikatūru un atzīst, ka rakstveida līguma noslēgšana pušu starpā nav nepieciešama, jo likumiskā (piespiedu) noma pastāv bez pušu gribas izteikuma un bez parakstītiem līgumiem (*skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta lietu Nr.SKC-43/2011*).

Civillikuma 1069.pantā noteikts, ka visiem kopīpašniekiem samērā ar viņu daļu ir jānes izdevumi, kas gulstas uz kopējo lietu.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 2011.gada 1.janvāra) 13.panta pirmo daļu dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 4.punkts noteic, ka viena no obligāti veicamajām pārvaldīšanas darbībām ir līguma par piesaistītā zemesgabala lietošanu slēgšana ar zemesgabala īpašnieku.

Tiesas ieskatā apstāklis, ka starp zemes īpašnieku un dzīvojamās mājas pārvaldnieku vai dzīvokļa īpašnieku (atbildētāju) nav noslēgts zemes nomas līgums, neatbrīvo atbildētāju no pienākuma maksāt par zemes nomu, jo nomas tiesiskās attiecības pastāv neatkarīgi no pušu gribas, t.i. uz likuma pamata. Līdz ar to pamatots ir prasītājas prasījums par zemes nomas maksas parāda 154,00 EUR apmērā par laika periodu no 2011.gada 16.aprīļa līdz 2015.gada 31.decembrim piedziņu no atbildētāja.

Saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otro daļu, kas noteica (redakcija, kas bija spēkā strīdus periodā no 2011.gada 16.aprīļa līdz 2015.gada 31.decembrim), ka (..) privatizētā dzīvokļa un mākslinieka darbnīcās īpašnieks kompensē zemes īpašniekam nekustamā īpašuma nodokļa par zemi maksājumu. Atbildētāja pienākums atlīdzināt prasītājai nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju par laika periodu no 2011.gada 16.janvāra līdz 2015.gada 31.decembrim izriet arī no likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta 2.[1] daļas (redakcija, kas bija spēkā strīdus periodā no 2011.gada 16.aprīļa līdz 2015.gada 31.decembrim).

Lietas 23.-25.lapā atrodas Jelgavas pilsētas domes maksāšanas paziņojumi par nekustamā īpašuma nodokli, kas izrakstīti zemes īpašuma īpašniekiem periodā par 2010., 2011., 2012., 2013., 2014.gadu. Līdz ar to ir pamatots prasītājas prasījums par nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas par laika periodu no 2011.gada 16.aprīļa līdz 2015.gada 31.decembrim 31,56 EUR apmērā piedziņu no atbildētāja.

Prasītāja aprēķinājusi un lūdz piedzīt no atbildētāja pievienotās vērtības nodokļa parādu 42,84 EUR apmērā par laika periodu no 2011.gada 16.aprīļa līdz 2015.gada 31.decembrim.

Saskaņā ar likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2012.gada 31.decembrim) 2.panta deviņpadsmito daļu un saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 34.panta septīto daļu (spēkā no 2013.gada 1.janvāra) nomas darījumā ar nodokli apliekamā vērtība ir visi nomas līgumā noteiktie maksājumi. Tā kā prasītāja ir Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā reģistrēts maksātājs (lietas 27., 42.lapa), tad pamatots ir prasītājas lūgums par pievienotās vērtības nodokļa piedziņu no atbildētāja.

Nomas darījumiem nodokļa standartlikme - 21%, bija piemērota strīdus periodā no 2011.gada 16.aprīļa līdz 2015.gada 31.decembrim atbilstoši likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 5.panta pirmajai daļai (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2012.gada 31.decembrim) un Pievienotās vērtības

nodokļa likuma 41.panta pirmās daļas 1.punktu (spēkā no 2013.gada 1.janvāra).

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādīto atbildētāja parāda summas apmēru, jo atbildētājs parāda summas aprēķinu pēc būtības nav apstrīdējis, kā arī nav pamata apšaubīt parāda esamību, jo saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasība par zemes nomas maksas, pievienotās vērtības nodokļa un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas parāda 228,40 EUR apmērā piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Maksātnespējīgā AS "/Nosaukums 1/", ceļot prasību, norādījusi kredītiestādes nosaukumu un konta numuru. Tiesai nav pamata uzskatīt, ka prasībā norādītais konta numurs būtu attiecināms arī uz AS "/Nosaukums/".

Ievērojot minēto, tiesa spriedumā kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama parāda samaksa, nenorāda.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Tiesa uzskata, ka apmierināms prasītājas lūgums noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6% (seši procenti) gadā no pamatparāda summas, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Prasības pieteikumā prasītāja ir lūgusi piedzīt no atbildētāja visus tiesāšanās izdevumus to faktiskajā apmērā.

Civilprocesa likuma 33.panta trešās daļas 1.punktā noteikts, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir izdevumi par advokāta palīdzību.

No lietas 29.lapā esošā 20.05.2016. maksājuma dokumenta Nr.1431 redzams, ka prasītājai radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi par advokāta palīdzību lietā: maksājuma mērķis – rēķins Nr.08-15-0005-46-II. Lietas 28.lapā atrodas Advokāta rēķins Nr.08-15-0005-46-II 210,00 EUR apmērā. No minētā rēķina redzams, ka tas ir izrakstīts par juridiskās palīdzības sniegšanu, prasības pieteikumu sagatavošanu un iesniegšanu tiesā pret vairākiem atbildētājiem, tajā skaitā arī pret atbildētāju šajā lietā. Tādējādi tiesa secina, ka uz atbildētāju ir attiecināmi ar lietas vešanu saistītie izdevumi (izdevumi advokāta palīdzības samaksai) 70,00 EUR apmērā.

Civilprocesa likuma 44.panta otrā daļa noteic, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji [..].

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunkta noteikumiem atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro,* noteikti to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai ir piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 68,52 EUR apmērā (30% no 228,40 EUR = 68,52 EUR).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punktu prasītāja atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos. Savukārt, Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa paredz, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai.

Prasītāja ir cēlusi mantiska rakstura prasību, apmierinātā prasības summa ir 228,40 EUR. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu, valsts nodeva valsts labā par prasību, kas novērtējama naudas summā no līdz 2134 *euro*, ir aprēķināma 15 procenti no prasības summas, bet ne mazāk par 71,14 *euro*. Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu valstij piedzenama valsts nodeva 71,14 EUR.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas jāmaksā saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, ir 4,33 EUR (izziņa lietas 2.lapā) un tie arī piedzenami no atbildētāja par labu valstij. Līdz ar to no atbildētāja valsts labā piedzenami tiesas izdevumi kopā 75,47 EUR.

Civilprocesa likuma 204.^{1}pantā noteikts, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Šis termiņš nedrīkst būt garāks par desmit dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Līdz ar to arī nosakāms šī sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 42.panta pirmo daļu, 44.panta otro daļu, 97., 193., 195., 204.^{1}, 250.^{25}, 250.^{27}pantu, tiesa

nospriedа

Apmierināt Akciju sabiedrības "/Nosaukums/" maza apmēra prasību pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Piedzīt no ***/pers. B/*** (personas kods /personas kods/, deklarētā dzīvesvietas adrese: /adrese A/, Rīga, LV-1024) par labu ***Akciju sabiedrībai "/Nosaukums/"*** (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, juridiskā adrese: /adrese B/) zemes nomas maksas parādu 154,00 EUR (viens simts piecdesmit četrus *euro*), pievienotās vērtības nodokli 42,84 EUR (četrdesmit divus *euro* un 84 centus) un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas parādu 31,56 EUR (trīsdesmit vienu *euro un* 56 centus) par laika periodu no 2011.gada 16.aprīļa līdz 2015.gada 31.decembrim, kopā 228,40 EUR (divi simti divdesmit astoņus *euro* un 40 centus) un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 68,52 EUR (sešdesmit astoņus *euro* un 52 centus), pavisam kopā 296,92 EUR (divi simti deviņdesmit sešus *euro* un 92 centus).

Atzīt Akciju **s**abiedrības "/Nosaukums/" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos procentus - 6% (sešus procentus) no simta gadā - no parāda summas 228,40 EUR (divi simti divdesmit astoņiem *euro* un 40 centiem), ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus.

Piedzīt ***/pers. B/*** (personas kods /personas kods/, deklarētā dzīvesvietas adrese: /adrese A/, Rīga, LV-1024) ***valsts labā*** tiesas izdevumus kopā 75,47 EUR (septiņdesmit piecus *euro* un 47 centus): [valsts nodevu 71,14 EUR (septiņdesmit vienu *euro* un 14 centus) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,33 EUR (četrus *euro* un 33 centus)].

Valsts nodeva 71,14 EUR iemaksājama: saņēmējs: Valsts kase; NMR 90000050138; konta Nr.LV55TREL1060190911200; BIC kods TRELLV22; nodeva par darbības veikšanu tiesu iestādēs, civillietas Nr.C30687016.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,33 EUR iemaksājami: saņēmējs: Tiesu administrācija: Antonijas iela 6, Rīga; NMR 90001672316; saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22; konta Nr.LV51TREL2190458019000; maksājuma mērķis – (kods 21499) ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, civillietas Nr.C30687016.

Darīt zināmu /pers. B/, ka tiesas izdevumu 75,47 EUR samaksu apliecinošie dokumenti iesniedzami/atsūtāmi Alūksnes rajona tiesas kancelejai.

Spriedumu 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas - 2017.gada 9.februāra, var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2}pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Alūksnes rajona tiesā.

Noteikt /pers. B/ sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu laiku pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas.